

बिसेन डेन्टल केअर

डॉ.दिप(पंकज) बिसेन डॉ.खुशबू बिसेन(पटले)

दंत व मुख रोगविशेषज्ञ

बी.डी.एस.(नागपूर)

ताज मेरीप्लेक्स, गर्ल्स कॉलेज रोड गोंदिया

सकाळी:- ११ ते ३ सायं ६ ते ९ वाजेपर्यंत संपर्क:- ९५४५६८१७७०

साप्ताहिक <http://berartimes.com>

बेराट टाइम्स

मुख्य संपादक :- खेमंत कटरे सहसंपादक :- सुरेश भट्टादे

चला जाऊया
पूर्वी विदर्भ पर्यटनाला

गोंदिया झहरात
बेराट टाईम्सचा
अंक
चौरसिया पान
सेंटर
जयस्तंभ चौक
गोंदिया
येथे उपलब्ध

आर.एन.आय.क्र. एमएचएमएआर/२०११/४६५१०	वर्ष -११ गोंदिया	अंक ४८	बुधवार, दि.०२ नोव्हेंबर २०२२	पृष्ठ-४	किंमत-३ रुपये	Postal Reg.No.NPMFL/107/2022-2024
------------------------------------	------------------	--------	------------------------------	---------	---------------	-----------------------------------

महसूल मंत्र्याच्या जिल्हा आगमनाने कुणाच्या समस्या सुटणार?

उपजिल्हाधिकारी व तहसीलदारांची पदे रिक्त

राज्याच्या शेवटच्या टोकावर असलेल्या गांदिया जिल्ह्याकडे मंत्रालयातील एसीमध्ये बसण्याा सचिवांनी व मंत्र्यांनी सातत्याने दुर्लक्ष केले आहे. त्यामुळे या जिल्ह्यात रिक्त पदांचा बोजवार सातत्याने वाढत चालला आहे. गांदिया जिल्ह्याधिकारी कार्यालयात ४ उपजिल्ह्याधिकारी, २ तहसीलदार पदे रिक्त आहेत. यामध्ये भुसंपादन उपजिल्ह्याधिकारी, रोहोय उपजिल्ह्याधिकारी, जिल्हा पुर्वदा अधिकारी व निवासी उपजिल्ह्याधिकारी यांचा समावेश आहे. तर अमराव व दे-वरी येथील तहसीलदारांची पदे रिक्त आहेत. विभागड अथवा तहसील कार्यालय तसेच २ नायब तहसीलदारांची जिल्ह्याधिकारी कार्यालयातील पदे रिक्त आहेत. रिक्त पदांसाठी महसूल कर्मचारी संघटनांनी जिल्ह्यातच नव्हे तर राज्यात २८ जुलै रोजी आंदोलन केले होते. तरीही महसूलमंत्री व मुख्यमंत्र्यांनी पदे रिक्त बरे धरण्याकरिता कुठलेही पाऊल उचलले नाही.

गोंदिया:- राज्याच्या जिल्हाधिकारी कार्यालयात शेटटच्या टोकावर असलेल्या आजच्याघडीला उपजिल्हाधिकारी गोंदिया जिल्ह्याच्या प्रसत्ताकीय दर्जाची ४ ते ५ पदे रिक्त पडली. कामकाजाची धुरा सांभाळण्यात आहेत. आदिवासी भाग असलेल्या अधिकारी व कर्मचाऱ्यांची संख्या देवरी अमगावात तहसीलदार दिससेदिवस कमी होत चालल्याने नाही.सोबतच २५ पदे रिक्त पडली कामाचा ताण इतर कर्मचारी आहेत. तर पदोन्नती न झाल्याने अधिकार्यांवर वाढू लागला आहे. नायब तहसीलदारांची पदे ही अतिरिक्त ताणमुळे अधिकारी रिक्त पडली आहेत. गोंदिया कर्मचाऱ्यांवर मानसीक तणाव जिल्हाधिकारी कार्यालयांत, तणाव वाढल्याचे चित्र दिसून येत आहे. उच्च श्रेणी लघूलेखक १, नम्यश्रेणी लघूलेखक ४, अव्वल कारकून ११, मंडळ अधिकारी ३, लिपीक टंकलेखक ७६, लघु टंकलेखक २, वाहन चालक ५ व शिपाई ३० असले सरसंवा पदोन्नतीचे १३६ पदे आजही

कर्मचाऱ्यात महसूल विषयक बाबींचा माहितीचा अभाव

महसुल विभाग हा महत्वाचा विभाग असून या विभागातील प्रत्येक कर्मचारी अधिकारी वर्गीला महसूल विषयक बाबींची माहिती असणे आवश्यक आहे. शासनही यांना याची जाणीव असल्याचे गृहीतच धरते. मात्र गौडिया जिल्हाधिकारी कार्यालयाच्यातले अप्पर जिल्हाधिकारी यांनी नुकत्याच पार पडलेल्या महसूल कर्मचारी अधिकारी यांच्या प्रशिक्षण वर्गात विचारलेल्या महसूल विषयक विविध प्रश्नांची उत्तरे नित्याहून अधिक कर्मचारी वर्ग देऊ शकला नसल्याची माहिती समोर आली आहे. विशेष म्हणजे प्रशिक्षण एकाच पदावर वर्षानुवर्षे ठाम मांडून बसलेल्या कर्मचाऱ्यांचा समावेश आहे .

गेल्या अनेक वर्षांपासून रिकत पडली आहेत. त्यातच राज्याचे महसूल मंत्री राधाकृष्ण विखे पाटील हे बुधवारला २ नोव्हेंबरला जिल्हाधिकारी कार्यालयात महसूल विषयक बाबींचा आढावा घेतांना या रिकत पदांबाबत काय निर्णय घेतात याकडे जनतेचे व महसूल कर्मचारी संघटनेवेदी लक्ष लागले आहे. रिकत पदांची समस्या सोडविण्यास प्राधन्य देतात की राईस मिलर्स सांख्य्या व्यवसायाीकांच्या समस्या सोडविण्यास प्राधन्य देतात हा सुद्धा महत्वाचा विषय राहणार आहे.

मार्गदर्शक तत्वांना तिलांजली दिली जात असेल तर जिल्ह्या-तील जून इतर कार्यालयातून बोललेलेच बरे. गेल्या १०-१५ वर्षांपासून एकाच खुर्चीवर एकाच कार्यालयात ठाण मंडून बसलेल्या कर्मचाऱ्यांकडे बदली प्रकरणत एकाही जिल्हाधिकाऱ्याने लक्ष देऊ नये? हे अनाकालीनच म्हणावे लागेल. या कुंडलीबाज कर्मचाऱ्यांचे स्थानांतरण करण्यात जिल्हाधिकाऱ्यांसांख्य्या अधिकाऱ्यांची हतबलता की त्या कर्मचाऱ्यांची दंबर्गाई जिल्ह्यासाठी किंतेची बाब ठरली आहे.

प्रशासन म्हाले की शिस्त ही

प्रशासकीय कामकाज अचूक आणि निर्दोष व्हावे, कोणतीही हितसंबंध जोपासले न जाता कोणताचवरही अन्याय होऊ नये, असे अपेक्षित असताना गोंदिया जिल्ह्यात मात्र या परंपरेला उघड फाटला दिला जात आहे. चक्र जिल्हाधिकारी कार्यालयातच बदली संदर्भात दिलेल्या असलीच पाहिजे. शिस्त पाळली जात नसेल तर प्रशासकीय कामात चुका आणि अनियमितता या बाबी अपरिहार्य आहेत. मजकरी असो वा अधिकारी यांचे नियमित अंतरालाने स्थानांतरण हे अपेक्षित आहे. तसा प्रशासकीय नियम देखील आहे. अधिक काळ एकच ठिकाणी ठाण मांडून एखादा काम

शासन निर्णयालाही जिल्हाधिकारी कार्यालयाचा ठेगा

महसूल अधिनियमात मंडळ अधिकारी जो असले त्यास कार्यालयातील कामाची माहिती व्हावी यासाठी ३ वर्षांचे अवल कायदकूनचे तर अवल कायकुनला ३ वर्षे मंडळ अधिकारी यांचे काम कार्यालयाबाहेर फिल्डवर जाऊन करण्याचा शासन निर्णय आहे. या शासन निर्णयाची अमलबजावणी राज्यातील बहुतांश जिल्हाधिकारी कार्यालयात केली जाते, मात्र गोंदिया जिल्ह्यात अद्यापर्यंत या शासन नियमाची अमलबजावणीच करण्यात आली नसल्याची माहिती सुत्रांनी दिली.

चारी वा अधिकारी राहत असेल तर त्याचे नागरिकांशी हितसंबंध वाढलेले असतील. परिणामी, अशा कर्मचाऱ्याकडून शासकीय कामात अनियमितता वा गैरप्रकार होण्याची शक्यता बळावते. हे दे-वरीतून जिल्हाधिकारी मुख्यालयात प्रतिनियुक्तीवर राहिलेले राजेश मेमन व आमगाव येथील महिला कर्मचारी श्रीमती रहंगडाले हे लाच प्रकरणाच्या शीट्यांमध्ये अडकल्याने सिद्ध झाले आहे.

एकाच पदावर वा एकाच ठिकाणी राहिल्यास आर्थिक गैरव्यवहार कर कार्यालयातील गोपनीयता बाहेर भंग होण्याची शक्यता देखील नाकारता येत नाही. याशिवाय इतर विभागातील कार्याचा अनुभव अशा कर्मचाऱ्यांना येत नाही. परिणामी, भविष्यात याचा फटका या कर्मचाऱ्यांमुळे शासन प्रशासनाला बसल्यास नवल वाटू नये.

मात्र, गोंदिया जिल्ह्यातील महसूल विभागाचे प्रमुख कार्यालय

प्रतिनियुक्तीवर असलेले असलेल्या गोंदिया जिल्हाधिकार्याला यातील बहुतांश कर्मचाऱ्यांनी दे- कार्यालयाला या सर्वांचे भान न- वरी, सालेकसा, चिचगड, अर्जुनी राहिले नाही की काय? अशा मोर या नक्षलग्रस्त भागात परिस्थिती आहे. जिल्हाधिकार्या नोकरीच केलेली नाही. कार्यालयांतर्गत जवळपास १४

कर्मचाऱ्यांचे असो वा कर्मचारी हे नियुक्तीच्या तात्क्षेप-
 अधिकाऱ्यांचे, नियमित अंतराने पासून आपल्या मूळ कार्यालयात
 स्थानांतरण केले जात नसेल फक्त नाममात्र रुजू झाले. मात्र
 तर त्यांचा कार्यात निरसता त्यांची सेवा इतर कार्यालयात
 तर येतेच, पण नागरिकांशी संलग्न आहे.
 हितसंबंध आच्याने एक कर्मचारी तर २०१४
 प्रकरण्यात चुकीच्या पद्धतीने पासून व एक कर्मचारी हा वाढवून
 काढत ते कनिष्ठ लिपिक ते अधिकारी
 असते. याशिवाय अधिक काळ कारकून अशा पदव्रतींततरह

एकाच पदावर वा एकाच ठिकाण राहिल्यास आर्थिक गैरव्यवहार कर कार्यालयातील गोपनीयता बाहेर भंग होण्याची शक्यता देखील नकारात येत नाही. याशिवाय इतर विभागातील कार्याचा अनुभव अशा कर्मचाऱ्यांना येत नाही परिणामी, परिष्कृत याचा फटका या कर्मचाऱ्यांमुळे शासन प्रशासनाला बसल्यास नवल वाटू नये.

मात्र, गोंदिया जिल्ह्यातील महसुल विभागाचे प्रमुख कार्यालय असलेल्या गोंदिया जिल्हाधिकारी कार्यालयाला या सर्वांचे भान राहिले नाही की काय? अशा परिस्थिती आहे. जिल्हाधिकाऱ्या कार्यालयांतर्गत जवळपास १६ कर्मचारी हे नियुक्तीच्या तारखेपेक्षाून आपल्या मूळ कार्यालयात फक्त नाममात्र रुजू झाले. मात्र त्यांची सेवा इतर कार्यालयात संलग्न आहे.

एक कर्मचारी तर २०१३ पासून व एक कर्मचारी हा वाहन चालक ते कनिष्ठ लिपिक ते अव्यक्त कारकून अशा पदोन्नतीनंतरही

काही कर्मचाऱ्यांना आपला प्राण गमवावा लागला आहे. विशेष म्हणजे अशा कर्मचाऱ्यांची पद-भेत्ती पश्चात सेवा गणना करून आहे त्याच ठिकाणी पदस्थापना

लाच प्रकरणातील मेमन पुन्हा मुळ आस्थापनेवर कसे

जिल्हाधिकारी कार्यालयात प्रतिनियुक्तीवर राहिलेले राजेश मेमन हे लाच लुचपत विभागाच्या जाळ्यात अडकल्यानंतर त्यांना इतर ठिकाणी अकार्यकारी पदावर वरस्थापना देणे आवश्यक होते. मात्र जिल्हाधिकारी कार्यालयाने मेमन यांना नियमित करित मुळ आस्थापना असलेल्या देवरी तहसील कार्यालयातच कुठल्या आधारवार पाठविले हा संशोधनाचा विषय ठरला आहे. आमगाव तहसिल कार्यालयात लाच लुचपत प्रतिबंधक विभागातर्फे घालण्यात आलेल्या झाडीमध्ये आमगाव तालुक्यातील श्रीमती छाया रहांगडाले या पकडल्या गेल्या होत्या.त्यादेखील अनेक वर्षांपासून एकाच पद-वर एकाच कार्यालयात काररर होतली. यांना मात्र घाघापही लाच प्रकरणांनंतर नियुक्ती देण्यात आलेल्या नाही. एकीकडे मेमन यांना नियुक्तीस्थळ देण्यात आले. तर श्रीमती रहांगडालेंना नियमित नियुक्ती न देता त्यांना देवरी तहसील कार्यालयात जोडण्यात आले आहे. त्यांना नियमित करण्यासाठी ताटकळत ठेवण्यामागची भुमिका काय? असा प्रश्न उपस्थित झाला आहे.

काका कार्यालयात ठाण मांडून होते. तर गोंदिया जिल्ह्यातील ४ ते ५ कर्मचारी हे गेल्या १५-१६ वर्षांपासून विभागीय आयुक्त कार्यालयात प्रतिनियुक्तीवर आहेत. जेव्हा की, शासन नियमानुसार कमीत कमी ३ व जास्तीत-जास्त ६ वर्षांचा कालावधीमध्ये आपल्या मुळ आस्थापनेवर यांना आवश्यक असते. त्यांच्या जागेवर नवीन कर्मचाऱ्यांना हातवायला हवे होते. मात्र असे पाठ नाही. असे असताना जिल्हाधिकारी कार्यालयातील सामान्य प्रशासन विभाग धुतराष्ट्राप्रमाणे बदली व प्रतिनियुक्ती प्रक्रिया पार पाडत असल्याचे स्पष्ट होते.

जिल्हाधिकारी कार्यालयाच्या बाब साशंकता निर्माण करणारी या अव्यवहार्य कार्यप्रणालीमुळे आहे

केल्याचे चित्र तयार केले जाते. अनेक कर्मचाऱ्यांची पदस्थापना ही तर फक्त कागदोपत्री इतरत्र करण्यात येऊन सेवासंलग्न या कल्याखातीला त्यांना वर्षानुवर्षे त्याच ठिकाणी कार्यरत ठेवण्यात येत आहे. याचे परिणाम हे गोंदिया जिल्ह्यातील देवरी तालुक्यात पाहवयास मिळालेले आहे. बाबरीस तालुक्यातील कर्मचाऱ्यांना पदस्थापना किंवा सेवासंलग्न जिल्हाधिकारी कार्यालयात केले जात असून जिल्हाधिकारी कार्यालयातील कार्यरत कर्मचाऱ्यांना इतर तालुक्यातील तहसील कार्यालय व उपविभागीय कार्यालयात सेवासंलग्न केल्याची बाब सांशकता निर्माण करणारी आहे.

सीटी-१ पाठोपाठ आता टी-६ वाधिणीची
दहशत; वर्षभरात घेतले ५ बळी

गडचिरोली- तालुक्यातील राजगाटा-
कळमटोला परिसरात पाच जणांचे बळी घेणाऱ्या
टी-६ या वाघिणीला पकडण्यासाठी चंद्रपूरमधील
जिल्ह्याच्या ताडोबा व अमरावती पिल्हाट्यातील
मेळघाट येथील वनविभागाची चमू पोली आणि
चातगाव वनपरिक्षेत्रात दाखल झाली आहे.
काही दिवसांपूर्वीच सीटी -१ वाघाला कित्येक
महिऱ्यांसा प्रयत्नांनंतर जेरबंद करण्यात यश
आले होते. त्यानंतर आता टी-६ या हल्लेखोर
वाघिणीला जेरबंद करणे वन विभागासमोर मोठे
आ्हान ठरणार आहे.गडचिरोली वनवृत्ताच्या
वडसा वनविभागातील पोली व गडचिरोली
वनविभागातील चातगाव वनपरिक्षेत्रात समाविष्ट
गावामध्ये गेल्या दोन वर्षांपासून वाघांचा वावर

आहे. चातगाय वनपरिक्षेत्रांतर्गत येणाऱ्या राजगाटा
होका येथील व्यक्तीचा या वाधिणीने बळी घेतला
हेतू. तेशला असून ह्या परिसरात वाघाची दहशत
निर्माण झाली आहे. आतापर्यंत याच परिसरातील
१३ लोकांचे बळी वाघांनी घेतले. यात टी-
६ वाधिणीने ५ नागरिकांना ठार केले आहे.
त्यामुळे या वाधिणीचा बंदोबस्त करण्याची मागणी
सातत्याने केली जात होती. या मागणीची दखल
देव गडकरीवाली वनवृत्ताने मुख्य वन्यजीव शक
तथा प्रधान मुख्य वनरक्षक (वन्यजीव) नागपूर
यांच्याकडे हल्लेखोर वाधिणीला जेरबंद करण्यासाठी
परवानगी मागितली होती. त्यानुसार दोन चमू येथे
जाखंड झाल्या असून ३० नोवेंबरपर्यंत वाधिणीला
जेरबंद करण्याचे आदेश देण्यात आले आहे.

**गुप्तांग आणि नखांसाठी अस्वलाची
शिकार; चार जणांना अटक**

गडचिरोली, दि.०९-नखे
आणि गुमांगासाठी जीवत विद्युत्पातः साहजाने अस्वलाची शिकांर
केल्याची धक्कादायक घटना पसिरांचा वन विभागासाठी घडना पसिरांचा
उघडकीस आली आहे. या प्रकरणात पसिरांचा वनविभागासाठी
पथकाचे चार आरोपींना अटक
केली असून त्यांच्याकडून अस्-
लाची २० नखे जप्त करण्यात
आली आहे. मधुकर मलया दुर्गा
(रा. पेटीपाळा), महेंद्र चंद्रया
कुमारी, राजबापू पेदासमलया (सु-
व मलया मलया दुर्गा (सु-)

रा. ल. क्षम
(पूर), अशी
अ. ट. क
क. रण्यात
आलेल्या
आरोपींची
नावे
बर. रोजी
मि. आडा
मृतावस्थेत
ते. एकंदरीत
स्थितिवस्तु
केल्याचे
प्रकणतातील

संशयित आरोपींच्या शोधात
सिरोंचा वनपरिक्षेत्राधिकारी पी.
एम. पाझारे यांच्या मार्गदर्शनात
पथक स्वाना झाले होते. दरम्यान
या प्रकणतातील आरोपींना
पकडण्यात वनविभागाला यश
आले आहे. आरोपींनी अस्वलाच्या
चारही पायाचे पंजे तसेच गुमां
कापून नेले होते. चौकशीदरम्यान
घटनास्थळापासून जवळ
असलेल्या जंगल परिसरात
मोहाच्या झाडांलगत आरोपींनी
अस्वलाची नखे पिशाचाल लपवून
ठेवल्याची कबुली दिली.

आरोग्य संस्था बालरोग तज्ञांविना;शस्त्रक्रिया आहे, औषधी आणून द्या!

गोंदिया:- कोरोनाची पहिली आणि दुसऱ्या लाटमुळे आरोग्ययुक्ती लक्तेर वेशीवर टांगली गेली. कठे खाटा होत्या, तांकि सज्जन नाही आणि ऑक्सिजन आहे तर ओषधे आणि डॉक्टर नाही, अशी स्थिती बढायवासा मिळाली. आता स्थिती सावरली आहे. जिल्ह्यातील शासकीय आरोग्य संस्थांमध्ये बालरोग तज्ञांचा नसल्याची गंभीर बाब पुढे आली आहे. त्यामुळे येणारा संभाव्य धोका रोखणार कसा? असा सवाल यानिमित्त उपस्थित करण्यात येत आहे.

नाही. मात्र दुसऱ्या लाटेने अक्षरशः जिल्ह्यात मृत्यूचे तांडव बघावयास मिळाले. पहिल्या लाटेनंतर दुसऱ्या लाट येणार असल्याची माहिती शासन आणि प्रशासनाला होती. मात्र त्यावर उपाययोजना करण्यात यंत्रणा कमी पडली. परिणामी आलेल्या दुसऱ्या लाटेने अक्षरशः तारांबळ उडाली. खाटा, ऑक्सिजन, औषध यांची कमतरता दिसून आली. त्याचा ताण आरोग्य संस्था आणि तेथे कार्यरत मनुष्यबळवर झाला. परिणामी अनेकांना उपचाराभावी जीव गम वाया लागला. दुसरी लाट देखील ओसरून वर्षे लोटले. मात्र कोरोना वगळता देखील रुग्णालयांत बालरोग तज्ञांची नितांत गरज आहे. असे असताना रुग्णालयांत बालरोगाप्रकरिता डॉक्टरांची व्यवस्था नाही. जिल्ह्यात प्राथमिक

वेने कळस गाठले आहे. रुग्णांची हेळसांड आणि लुबाडणूक या पलीकडे लिंगवाद्यां कारभार होत आहे. प्रसुतीसाठी आलेल्या महिलेच्या कुटूंबाला तुमच्या रुग्णांची शस्त्रक्रिया होत आहे. यासाठी आवश्यक औषधी आणून द्या, असा फर्मान वैद्यकीय अधिकारी कर्मचाऱ्यांच्या माध्यमून काढतात. दरम्यान रुग्णांच्या कुटूंबाला पर्यायाने रात्र अहोरात्र रुग्णालयात सक्रिय असलेल्या औषधी विक्रेत्यांच्या दलालांना बळी पडावे लागत आहे.

हा सर्व प्रकार उघडपणे सुरू असला तरी वैद्यकीय महाविद्यालयाच्या तक्रार निवारण समिती कान, डोळ्यावर हात ठेवून आलबेल दर्शवित आहे. त्यामुळे बोवई गंगाबाई स्त्री रुग्णालयाच्या सेवेवर प्रश्नचिन्ह कायम असेल. वैद्यकीय

चिन्मूल्यांचा जीव धोक्यात : भविष्यातील धोका ओळखण्याची गरज

माता-बालकांकडे दुर्लक्षच

गर्भवती आणि प्रसूत माता तसेच बाळ सुदृढ राहावे, याकरिता शासनाच्या वतीने विविध योजना राबविण्यात येत आहेत. केंद्र आणि राज्य शासनाच्या वतीने त्याकरिता कोट्यवधींचा निधी देखील खर्च करण्यात येतो. मात्र त्याच माता आणि बालकांकडे जिल्ह्यात दुर्लभ होत आहेत. जिल्ह्यातील प्राथमिक आरोग्य केंद्रे आणि ग्रामीण रुग्णालये सर्व सुविधायुक्त असतानाही तिथे प्रसुतीचे प्रमाण नाग्य असे आहे. उठसूट रेफर दू गंगाबाईचा शेरा मारून त्यांना गोंदियाला पाठविण्यात येते. मग नेमकी ती यंत्रणा रुग्णालयांना पुरविली तरी कशाकरिता असा सवाल उपस्थित होत आहे. आजचे बालक उद्याचा देशाचा भविष्य असताना त्यांच्या उपचाराकरिता तज्ञ नसल्याने रुग्णालयात असलेले बीएएमएस डॉक्टर त्यांच्यावर उपचार करत आहेत.

महाविद्यालय व जिल्हा सामान्य रुग्णालया या दोन्ही यंत्रणेचे स्वतंत्र औषध भंडार आहे. रुग्णालयांना लागणारी औषध भंडारातून उप-लब्ध केली जाते. मात्र आवश्यकता औषधी शासनाकडून पुरवठा होत नाही. त्यामुळेच रुग्णांच्या नातेवाईकांना बाहेर औषधी मागवून घ्यावे लागते. असे बाई गंगाबाई रुग्णालयातील एका जबाबदार अधिकार्याने सांगितले आहे. त्यामुळे शासनाने या बाबीची चौकशी करावी, अशी मागणी सर्वसामान्य नागरिकांकडून केली जात आहे.

रुग्णांची हेळसांड आणि पैशांची लुट याशिवाय भौतिक सोयी-सुविधांना घेवून समस्यांचे माहेरसाले जाणे.

हे रुग्णालय शासकीय अखिल तसे रुग्णाच्या कुटुंबांना क्षित्त लागते. ठेवूनच सेवेचा लाभ घ्यावा लागतो. पालोपावली पैसे मोजावे लागते. हा गैर कारभार चतुर्थ श्रेणी कर्मचाऱ्यांकडून होत असल्याचा कांगावा मात्र रुग्णालय प्रशासनाचे नेहमीच करीत असतो. त्यातही आपल्याकडे कसलीही तक्रार नाही तर कायवाई कशी करावी ? असा प्रश्न उपस्थित करून या

जिल्ह्यातील एकमेव बाई सर्व गरिब प्रकरांतून प्रशासनातील गंगाबाई स्त्री रुग्णालय दिसाळ, अधिकारी सोयीस्कर अंग काढून कर्मचाऱ्यांचा अफलातून कारभार, घेतात. मात्र रुग्णांना लागणाऱ्या

औषधी आणि शस्त्रक्रियेसाठी लागणाऱ्या औषध खासगी औषध विक्रेत्यांकडून पुरवठा करणे घेण्यासाठी रुग्णांना बाध्य केले जात आहे. याला जबाबदार कोण? असा प्रश्नही आजही कायम आहे.

रुग्णालयात प्रसुतीसाठी
असलेल्या महिलांच्या कुटूंबाला
शस्त्रक्रियेपूर्वीच औषधीची यादी
दिली जाते. जोपर्यंत औषध
उपलब्ध होणार नाही, तोपर्यंत
शस्त्रक्रिया होणार नाही. अस
इशारात्मक सुचना महिलांच्या
कुटूंबाला दिली जाते. रात्र असो क
दिवस शस्त्रक्रिया करायची असे
तर औषधी बाहेरून आणावी ला
गेल, रुग्णालयात औषध उपलब्
नहीं. असे सांगितले जाते. यामु
रुग्णालय प्रशासनाच्या लीकींगमध
असलेल्या औषध विक्रेत्यांच्या
समज्य दलालांच्या लुबाडणूकीला
रुग्णांच्या कुटूंबाला समोर जा
लागते.

विशेष म्हणजे, शस्त्रक्रियेसाठी लागणारी औषध जवळपास १२०० ते १५०० रुपयाची असते. एखादा गरीब कुटुंब असला तर त्याला औषधीचा खर्च भागविण्यासाठी अहोरात्र धडपड करावी लागते. हे रुग्णालय शासकिय कसे? असल्यावाला नागरिकांकडून उपस्थित केला जात आहे.

सभापतीसाठीही हीच तरतूद करण्यात आली आहे. जिन्हो परिषद व पंचायत समितीच्या महिला सदस्यांसह सभापतीचे पतीराज व नातेवाईक स्वतःच विभागप्रमुख असलेल्या अधिकार्याला दमदाटी करण्याच्या प्रकारात सातत्याने वाव होत असल्याने व आम्हाला न विचारता कुठलाही दौरा करू नये अशी संकेत दहणतो तसेच आम्ही भूमिका घेत असल्याचे प्रकार शासनाच्या लक्षात आल्याने ग्रामविकास व जलसंधारण विभागाने सत्र काढले आहे. मात्र त्या प्रचालाही नसल्याने जिन्हो परिषद व पंचायत समितीसह, ग्रामपंचायत पातळीवर नातेवाईकाला कार्यालयातच येण्यास बंदी केली आहे. तसेच कामात हस्तक्षेप आढळून आल्यास कोणता कायदा कर्मचार्या नियम्य घेतला या निर्णयाची अमलबजावणी होणे महत्वाचे झाले आहे.

अनेक महिला सभापती व सरपंचांमध्ये नेतृत्वगुण असूही त्या महिला सरपंचांना केवळ समाजाचा आणि पतीचा मात्र राखण्यासाठी नाइजालास्तव "सर्बाही" म्हणून काम करावे लागते. खरे तर अशा निर्णयाची अमलबजावणी पुढीकडे वाढ्यला हेव. पुरुषी संस्कृतीला चाप बसून अनेक महिलांनी आपले नेतृत्व सिकंद केले असते.

परराष्ट्रा टोपलीत धालून परतीराजांचे	नवरात्र कारभारी...
अतिक्रमण वाढल्याचे चित्र संपुर्ण	बहुतेक ग्रामपंचायतींमध्ये
राज्याचाच असल्याचे समोर आले	ध्ये,जिल्हा परिषद पंचायत
आहे. ज्याटिकाणी सध्या प्रशासक	समित्यांमध्ये आरक्षणापुळे महिलांना
आहेत तेथील अधिकारी सध्या	सदस्य, सरपंच, सभापती होण्याचा
मोकळे असले तरी पदाधिकारी	मान मिळतो. त्यावेळी अपव-
असलेल्या जिल्हा परिषद, पंचायत	त्वात्मक पंचायत समिती, जिल्हा
समिती व ग्रामपंचायतीचे अधिकारी	परिषद व ग्रामपंचायतीमध्ये महिला
आजही या त्रासला सामोरे जात	आहेत. हे स्तंभेच असते. परंतु, पंचायत
असल्याचे चित्र आहे.	महिलाही जिल्हा परिषद, ग्रामपंचायत

पत्नी सरपंच, जि.प. सभापती, समिती व ग्रामपंचायतीचा कारभार पंचायत समिती सभापती असली सांभाळण्यास सक्षम झाल्या आहेत. तर पती तिच्या कामात लुडबूड त्यामुळे त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा फेरित असल्याचे अनेकदा बघायला विकास होत असून त्या कारभारातील सक्षम होत आहेत, ही सांभाळण्यास सक्षम होत आहेत, ही प्रत्यक्ष करताना आढळून आल्यास समाधानाची बाब आहे.

